

Motion till riksdagen 2009/10:Ub240

av **Ingemar Vänerlöv (kd)**

Teckenspråkslärarutbildningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om det stora behovet av fler utbildade teckenspråkslärare.

Motivering

Döva har sedan 1981 rätt att få samhällsinformation och sin skolgång på sitt första språk som är teckenspråk. Språket blev då i Sverige erkänt som dövas första språk. Det är i dag många som vill lära sig teckenspråk för att kunna använda det på ett funktionellt sätt med döva, antingen det gäller i arbetslivet eller i mer privata sammanhang.

Sedan början av 1990-talet är det möjligt för hörande elever att lära sig teckenspråk som C-språk eller individuellt val på gymnasiet. I mitten av 90-talet togs det även ett beslut i riksdagen att det skall erbjudas som B- eller C-språk på grundskolan. Detta har blivit mycket populärt bland hörande elever och antalet elever som utnyttjar möjligheten ökar kraftigt.

Ett stort problem i Sverige i dag är bristen på, eller snarare avsaknaden av, en adekvat teckenspråkslärarutbildning. Det finns ett stort behov av en lärarutbildning där behörighet ges för att undervisa i ämnet teckenspråk på grundskola och gymnasieskola. Det finns ett skriande behov av att få i gång fortbildningar för de teckenspråkslärare som i dag finns ute i skolorna. Enligt en grov beräkning arbetar ca 250 utbildade teckenspråkslärare i landet. Detta är otillfredsställande och ett problem som omedelbart bör åtgärdas så att kvaliteten kan höjas i denna yrkesgrupp.

Skolverket har förvisso bidragit till vissa satsningar för teckenspråkslärare, bl.a. en 20-poängsutbildning i teckenspråk vid universitetet i Örebro. Det är bra satsningar, men det kommer att behövas ännu fler. Med fler utbildade lärare kommer teckenspråket att spridas i samhället, vilket kommer att innebära mer jämlikhet för döva i Sverige. Det talas ofta om tillgänglighet för

Fel! Okänt namn på

funktionshindrade. Dövas möjligheter härvidlag är dock inte så stora eftersom det inte finns tillräckligt med tolkar. I dag saknas det många teckenspråkstolkare. Döva elever kan inte få undervisning i skolan på sitt första språk när det saknas lärare som behärskar teckenspråk.

Teckenspråket är som tidigare nämnts erkänt som dövas första språk och det är även erkänt som ett språk bland andra som kan läsas i grundskola och gymnasium. Det innebär att staten bör ha hela ansvaret för utbildningen av de lärare som skall undervisa i detta språk. Därför bör staten vidta åtgärder för att öka antalet utbildade teckenspråklärare. Dessutom bör åtgärder vidtas för kompetensutveckling av de många utbildade teckenspråklärare som undervisar hörande elever i teckenspråk. Här krävs krafttag för att tillgängligheten i samhället för döva skall förbättras.

Stockholm den 30 september 2009

Ingemar Vänerlöv (kd)